

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (czwarta izba)

z dnia 12 grudnia 2014 r. *

Dumping — Przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części pochodzących z Chin — Przegląd — Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Prawo do obrony — Błąd dotyczący okoliczności faktycznych — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia

W sprawie T-643/11

Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd, z siedzibą w Suzhou (Chiny),

Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG, z siedzibą w Roding (Niemcy),

reprezentowane przez adwokatów K. Neuhaus, H.J. Freunda oraz B. Eckera,

strona skarżąca,

przeciwko

Radzie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez J.P. Hixa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego początkowo przez adwokatów G. Berrischa oraz A. Polcyn, a następnie przez adwokatów A. Polcyn oraz D. Geradina,

strona pozwana,

popieranej przez

Komisję Europejską, reprezentowaną przez J.F. Brakelanda, M. Francę oraz A. Stobiecką-Kuik, działających w charakterze pełnomocników,

interwenient,

mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1008/2011 z dnia 10 października 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części wysyłanych z Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Tajlandii, w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 268, s. 1), w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczy skarżących,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: M. Prek, prezes, I. Labucka i V. Kreuschitz (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: angielski.

sekretarz: N. Rosner, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 12 lutego 2014 r.,
wydaje następujący

Wyrok¹

Okoliczności powstania sporu [...]

Przebieg postępowania i żądania stron [...]

Co do prawa

1. W przedmiocie dopuszczalności [...]

2. Co do istoty

- 35 W niniejszej sprawie skarżące przedstawiają trzy zarzuty. Pierwszy zarzut dotyczy naruszenia prawa skarżących do sprawiedliwego procesu, prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym. Drugi zarzut dotyczy popełnienia przez Radę błędów dotyczących okoliczności faktycznych w motywach 58 i 60 zaskarżonego rozporządzenia. Wreszcie w ramach trzeciego zarzutu skarżące podnoszą, iż rozważania, zgodnie z którymi wystąpiła szkoda, oraz związek przyczynowy między przywozem mającym być przedmiotem dumpingu a prawdopodobieństwem utrzymywania się szkody w przypadku zniesienia środków antydumpingowych, są oparte na szeregu oczywistych błędów w ocenie.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia praw proceduralnych skarżących

- 36 Skarżące podnoszą w istocie, że ich prawo do sprawiedliwego procesu, jak również prawo do obrony oraz prawo do bycia wysłuchanym zostały naruszone wskutek tego, iż Rada w sposób arbitralny pominęła ich ocenę szkody za okres pomiędzy 2007 r. a 2009 r., którą przedstawiły w piśmie z dnia 25 lipca 2011 r. To naruszenie miałoby wynikać z okoliczności, że w motywie 60 zaskarżonego rozporządzenia zostało błędnie zdaniem skarżących wskazane, iż zbadały one jedynie rozwój szkody w okresie pomiędzy 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym (zwanym dalej „ODP”). Według skarżących, ich prawo do przedstawienia własnego stanowiska nie może być ograniczone jedynie do prawa do przedstawienia uwag, ale wiąże się z obowiązkiem uwzględnienia przez Radę w całości stanowiska, które przedstawiły one w piśmie z dnia 25 lipca 2011 r. W rezultacie pominięcia przez Radę wspomnianego pisma stanowi nie tylko naruszenie prawa skarżących do sprawiedliwego procesu, ale również naruszenie art. 11 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego.
- 37 Rada stwierdza, że nie naruszyła praw proceduralnych skarżących ani art. 11 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego.
- 38 W zakresie zarzutu skarżących dotyczącego naruszenia ich prawa do obrony oraz prawa do bycia wysłuchanym należy przypomnieć, że poszanowanie prawa do obrony stanowi podstawową zasadę prawa Unii, a prawo do bycia wysłuchanym w każdym postępowaniu stanowi integralną część tej zasady (zob. podobnie wyroki: z dnia 12 lutego 1992 r., *Niderlandy i in./Komisja*, C-48/90 i C-66/90,

1 — Poniżej zostały odtworzone jedynie te punkty wyroku, których publikację Sąd uznał za wskazaną.

Rec, EU:C:1992:63, pkt 44; z dnia 29 czerwca 1994 r., Fiskano/Komisja, C-135/92, Rec, EU:C:1994:267, pkt 39; z dnia 24 października 1996 r., Komisja/Lisrestal i in., C-32/95 P, Rec, EU:C:1996:402, pkt 21; z dnia 22 listopada 2012 r., M., C-277/11, Rec, EU:C:2012:744, pkt 82; z dnia 18 lipca 2013 r., Komisja i in./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P i C-595/10 P, Zb.Orz., EU:C:2013:518, pkt 98), które znajduje zastosowanie do każdej osoby (zob. podobnie wyrok z dnia 18 grudnia 2008 r., Sopropé, C-349/07, Zb.Orz., EU:C:2008:746, pkt 36).

- 39 Ta podstawowa zasada poszanowania prawa do obrony w toku postępowania poprzedzającego wydanie aktu, który wiąże się z niekorzystnymi skutkami dla danej osoby, jest w sposób wyraźny ustanowiona w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej, która zgodnie z art. 6 ust. 1 TUE, ma taką samą moc prawną jak traktaty. W szczególności bowiem art. 41 ust. 2 pkt a) karty praw podstawowych stanowi, że prawo każdego do bezstronnego i rzetelnego załatwienia jego sprawy w rozsądnym terminie przez instytucje Unii obejmuje między innymi prawo każdej osoby do osobistego przedstawienia sprawy, zanim zostanie podjęty indywidualny środek mogący negatywnie wpłynąć na jej sytuację.
- 40 Ponadto w kontekście postępowań obejmujących dochodzenia antydumpingowe z orzecznictwa wynika, że poszanowanie prawa do obrony prawa do bycia wysłuchanym w rzeczonych postępowaniach ma zasadnicze znaczenie (zob. podobnie wyrok z dnia 16 lutego 2012 r., Rada/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, Zb.Orz., EU:C:2012:78, pkt 77 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 41 Poszanowanie tych praw oznacza, że zainteresowanym przedsiębiorstwom powinna być zapewniona możliwość skutecznego przedstawienia w toku postępowania administracyjnego ich stanowiska na temat istnienia i zasadności podnoszonych przez Komisję faktów i okoliczności oraz dowodów zebranych przez nią na poparcie zarzutu istnienia praktyki dumpingowej, a także wynikłej z niej szkody (wyroki: z dnia 27 czerwca 1991 r., Al-Jubail Fertilizer/Rada, C-49/88, Rec, EU:C:1991:276, pkt 17; z dnia 11 lipca 2013 r., Hangzhou Duralamp Electronics/Rada, T-459/07, EU:T:2013:369, pkt 110).
- 42 W niniejszej sprawie skarżące nie wykazują jednak, że nie były w stanie skutecznie przedstawić stanowiska na temat istnienia i zasadności podnoszonych faktów i okoliczności oraz dowodów zebranych przez instytucje Unii na poparcie swego wniosku zmierzającego do utrzymania w mocy środków antydumpingowych. Skarżące nie przedstawiają zresztą żadnego dowodu, na który nie mogłyby się wcześniej powołać ani którego nie mogłyby przedstawić instytucjom Unii.
- 43 Skarżące zarzucają instytucjom Unii, że te nie uwzględniły ich uwag. Jednakże to zarzucane nieuwzględnienie uwag skarżących nie stanowi naruszenia ich prawa do obrony ani prawa do bycia wysłuchanym. O ile bowiem poszanowanie wspomnianych praw wymaga od instytucji Unii, aby zapewniły skarżącym możliwość skutecznego przedstawienia swojego stanowiska, nie oznacza ono jednak, że wspomniane instytucje są zobowiązane to stanowisko uwzględnić. Aby można było przyjąć, że stanowisko skarżących zostało skutecznie przedstawione, konieczne jest jedynie, aby to stanowisko mogło być przedstawione we właściwym czasie, tak aby instytucje Unii miały możliwość zapoznania się z nim i dokonania z całą wymaganą uwagą oceny jego zasadności z punktu widzenia treści aktu prawnego, który ma być przyjęty (zob. podobnie wyrok z dnia 1 października 2009 r., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Rada, C-141/08 P, Zb.Orz., EU:C:2009:598, pkt 97, 98, 102; ww. w pkt 38 powyżej wyrok Sopropé, EU:C:2008:746, pkt 49, 50).
- 44 A zatem zarzut skarżących dotyczący naruszenia ich prawa do obrony czy też prawa do bycia wysłuchanym jest bezzasadny.
- 45 W zakresie zarzutu skarżących dotyczącego naruszenia ich prawa do sprawiedliwego procesu sądowego należy przypomnieć, że o ile Komisja czy też Rada nie mogą być uznane za „sąd” w rozumieniu art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. (zob. podobnie wyroki: z dnia 29 października 1980 r., van Landewyck i in./Komisja, od 209/78 do 215/78 i 218/78, EU:C:1980:248, pkt 81; z dnia 7 czerwca 1983 r.,

Musique Diffusion française i in./Komisja, 100/80–103/80, Rec, EU:C:1983:158, pkt 7), to jednak Komisja i Rada są zobowiązane do poszanowania praw podstawowych Unii w toku postępowania administracyjnego, w tym prawa do dobrej administracji ustanowionego w art. 41 karty praw podstawowych. W szczególności ten ostatni artykuł wspomnianej karty, a nie jej art. 47, reguluje postępowanie administracyjne przed Komisją i Radą w sprawie ochrony przed przywozem stanowiącym dumping ze strony państw nienależących do Unii (zob. analogicznie wyrok z dnia 11 lipca 2013 r. Ziegler/Komisja, C-439/11 P, Zb.Orz., EU:C:2013:513, pkt 154 i przytoczone tam orzecznictwo).

46 Należy zatem rozumieć zarzut skarżących w ten sposób, że dotyczy on naruszenia prawa do dobrej administracji poprzez nieuwzględnienie w odpowiedni sposób ich uwag przedstawionych w piśmie z dnia 25 lipca 2011 r. Rzeczone prawo obejmuje obowiązek staranności, oznaczający, że właściwa instytucja ma obowiązek dokładnego i bezstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności danego przypadku (zob. podobnie wyroki: z dnia 21 listopada 1991 r., Technische Universität München, C-269/90, Rec, EU:C:1991:438, pkt 14; z dnia 6 listopada 2008 r., Niderlandy/Komisja, C-405/07 P, Zb.Orz., EU:C:2008:613, pkt 56 i z dnia 16 września 2013 r., ATC i in./Komisja, T-333/10, Zb.Orz., EU:T:2013:451, pkt 84).

47 W niniejszej sprawie Rada wskazała w motywie 60 zaskarżonego rozporządzenia, co następuje:

„Komentując ujawnienie ustaleń, jeden chiński producent eksportujący stwierdził, że pewne wskaźniki dotyczące przemysłu unijnego, włącznie z produkcją, wielkością sprzedaży, rentownością, wykorzystaniem mocy produkcyjnych i poziomem zatrudnienia, nie kształtują się wcale negatywnie. Przedsiębiorstwo to zbadało jednak tylko okres między 2009 r. a ODP, podczas gdy ocena szkody wymaga zbadania kształtowania się całej sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym, tj. między 2007 r. a ODP. Jak wyjaśniono powyżej (por. motywy 43–49), wszystkie wymienione przez chińskiego eksportera wskaźniki szkody kształtowały się negatywnie w okresie badanym”.

48 Jak wynika z lektury pisma skarżących z dnia 25 lipca 2011 r., rzeczywiście skarżące wyłącznie w odniesieniu do okresu pomiędzy 2009 r. a ODP podniosły zarzut, że produkcja, rentowność, wykorzystanie mocy produkcyjnych i poziom zatrudnienia przemysłu unijnego nie kształtowały się negatywnie, lecz, przeciwnie, wykazywały zmiany pozytywne.

49 Tymczasem drugie zdanie motywu 60 zaskarżonego rozporządzenia [„Przedsiębiorstwo to zbadało jednak tylko okres między 2009 r. a ODP, podczas gdy ocena szkody wymaga zbadania kształtowania się całej sytuacji przemysłu unijnego w okresie badanym (tj. między 2007 r. a ODP)"] należy czytać i rozumieć w świetle pierwszego zdania tego motywu. A zatem mimo iż rzeczywiście w piśmie z dnia 25 lipca 2011 r. skarżące odniosły się również do okresu badanego, to ocena, w świetle której niektóre wskaźniki nie kształtowały się negatywnie, dotyczyła jedynie okresu pomiędzy 2009 r. a ODP.

50 A zatem skarżące niesłusznie w istocie zarzucają naruszenie obowiązku staranności przez instytucje w świetle oceny przedstawionej w motywie 60 zaskarżonego rozporządzenia.

51 Wreszcie w zakresie, w jakim skarżące podnoszą co do istoty naruszenie przez instytucje obowiązku staranności i naruszenie art. 11 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego poprzez nieuwzględnienie innych elementów ich uwag zawartych w piśmie z dnia 25 lipca 2011 r., należy przypomnieć, iż w świetle tego ostatniego przepisu wnioski instytucji Unii powinny uwzględniać wszystkie właściwie udokumentowane dowody mające znaczenie w sprawie, przedstawione w celu ustalenia, czy zniesienie środków antydumpingowych sprzyjałoby, czy też nie, kontynuacji lub ponownemu wystąpieniu dumpingu i szkody.

52 Z przyczyn przedstawionych powyżej instytucje nie naruszyły obowiązku uwzględnienia w zaskarżonym rozporządzeniu braku podnoszonego przez skarżące w ich piśmie z dnia 25 lipca 2011 r. negatywnego kształtowania produkcji, rentowności, wykorzystania mocy produkcyjnych i poziomu zatrudnienia

w przemyśle Unii. Ponadto z motywu 59 zaskarżonego rozporządzenia wynika, że instytucje wzięły pod uwagę kształtowanie się rentowności, wielkości produkcji i sprzedaży, wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych, poziomu zatrudnienia oraz wydajności w Unii pomiędzy 2007 r. a ODP. A zatem instytucje wzięły pod uwagę wskazane elementy w odniesieniu do okresu badanego. W zakresie, w jakim skarżące twierdzą, że instytucje dokonały błędnej oceny wspomnianych elementów w kontekście ich uwag przedstawionych w piśmie z dnia 25 lipca 2011 r., należy stwierdzić, że to stanowisko odnosi się do zasadności oceny przedstawionej w zaskarżonym rozporządzeniu, która stanowi przedmiot zarzutu trzeciego i w rezultacie nie podlega zewnętrznej kontroli legalności wspomnianego rozporządzenia. Wynika z tego, że zarzut skarżących oparty na naruszeniu przez instytucje ich obowiązku staranności oraz przepisu art. 11 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego na tej podstawie, że nie uwzględniły one w sposób właściwy ich uwag zawartych w piśmie z dnia 25 lipca 2011 r., powinien zostać oddalony.

- 53 W świetle całości powyższych uwag należy oddalić pierwszy zarzut skarżących oparty na naruszeniu ich praw proceduralnych.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego błędów odnoszących się do okoliczności faktycznych

Wprowadzenie [...]

W przedmiocie części pierwszej zarzutu drugiego [...]

W przedmiocie części drugiej zarzutu drugiego [...]

W przedmiocie części trzeciej zarzutu drugiego [...]

Wniosek [...]

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego oczywistych błędów w ocenie

Wprowadzenie [...]

W przedmiocie części pierwszej zarzutu trzeciego

– W przedmiocie oczywistych błędów w ocenie i naruszeń art. 11 ust. 2 i art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia podstawowego [...]

– W przedmiocie braku uzasadnienia [...]

– Wniosek [...]

W przedmiocie części drugiej zarzutu trzeciego

– Wprowadzenie [...]

– W przedmiocie oceny zawartej w motywach 58 i 59 zaskarżonego rozporządzenia [...]

– W przedmiocie oceny zawartej w motywie 61 zaskarżonego rozporządzenia [...]

– W przedmiocie oceny zawartej w motywie 62 zaskarżonego rozporządzenia [...]

– W przedmiocie oceny zawartej w motywie 64 zaskarżonego rozporządzenia [...]

– Wniosek [...]

W przedmiocie kosztów [...]

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG pokrywają, poza własnymi kosztami, cztery piąte kosztów poniesionych przez Radę Unii Europejskiej.**
- 3) **Rada pokrywa jedną piątą własnych kosztów.**
- 4) **Komisja Europejska pokrywa własne koszty.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 12 grudnia 2014 r.

Podpisy

Spis treści

Okoliczności powstania sporu	2
Przebieg postępowania i żądania stron	2
Co do prawa.....	2
1. W przedmiocie dopuszczalności	2
2. Co do istoty	2
W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia praw proceduralnych skarżących	2
W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego błędów odnoszących się do okoliczności faktycznych.	6
Wprowadzenie.....	6
W przedmiocie części pierwszej zarzutu drugiego	6
W przedmiocie części drugiej zarzutu drugiego.....	6
W przedmiocie części trzeciej zarzutu drugiego	6
Wniosek	6
W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego oczywistych błędów w ocenie	6
Wprowadzenie.....	6
W przedmiocie części pierwszej zarzutu trzeciego	6
– W przedmiocie oczywistych błędów w ocenie i naruszeń art. 11 ust. 2 i art. 3 ust. 2, 6 i 7 rozporządzenia podstawowego.....	6
– W przedmiocie braku uzasadnienia	6
– Wniosek	6
W przedmiocie części drugiej zarzutu trzeciego	6
– Wprowadzenie	6
– W przedmiocie oceny zawartej w motywach 58 i 59 zaskarżonego rozporządzenia	6
– W przedmiocie oceny zawartej w motywie 61 zaskarżonego rozporządzenia	6
– W przedmiocie oceny zawartej w motywie 62 zaskarżonego rozporządzenia	6
– W przedmiocie oceny zawartej w motywie 64 zaskarżonego rozporządzenia	6
– Wniosek	6
W przedmiocie kosztów	6

